

Ljudevit Tropan, dipl. ing. građ. (1941. – 2014.)

Nakon duge i mukotrpe bolesti, a unatoč želji za životom i radom, ipak nas je zauvijek napustio Ljudo Tropan zvan Vodar. Bolnice, operacijski zahvati, terapije i dosta boli bile su mu tri godine svakodnevnica, da bi 25. travnja 2014. sklopio izmorne oči u bolnici Sv. Duha u Zagrebu.

Ljudevit Tropan rođen je u Zagrebu 18. srpnja 1941. godine od majke Rine Petrić (profesorice) i oca Luje službenika. Jedno vrijeme je živio pokraj Splita i tamo krenuo u osnovnu školu, a u Zagreb se vratio 1948. i tu završio osnovnu školu i gimnaziju. Potom je 1960. upisao Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet i diplomirao 1968. na hidrotehničkom smjeru. Nakon odsluženja vojnog roka zaposlio se u Direkciji za Savu i radio na regulacijskim radovima na Savi, oteretnom kanalu Odra i tek formiranoj Službi za zaštitu voda. Zatim 1972. odlazi u Iran, u pokrajinu Kerman, gdje je do 1976. radio na složenom hidrotehničkom projektu *Jiroft* kao član konzalting grupe *Elektroprojekta* iz Zagreba. Nakon povratka radio je na raznim upravnim i tehničkim poslovima za slivno područje Zagreba. Obavljao je vodoprivredne nadzore nad gradnjom infrastrukturnih građevina cestovne mreže, mostova i plinovoda.

Od 1993. pa do umirovljenja 2006. radio je u časopisu *Hrvatske vode* kao zamjenik glavnog urednika, gdje se istaknuo u pisanju stručnih prikaza i članaka. Bio je sudionik, često i organizator, brojnih skupova i stručnih putovanja u zemlji i inozemstvu. Velik je doprinos dao u organizaciji svih dosadašnjih Hrvatskih konferencija o vodama, kao glavni tajnik i vanjski suradnik. Objavio je niz članaka u glasilima Direkcije za Savu i u brojnim zbornicima stručnih skupova te drugim publikacijama. Bio je urednik nekoliko publikacija od kojih se posebno ističe *European Water Pollution Control Association - European Agency*. Bio je uključen u

više zbornika radova i knjiga kao urednik, tehnički urednik i recenzent.

Neko je vrijeme (1998.-2002.) sudjelovao u radu savjeta *European Water Journala*, glasila Europskog udruženja za zaštitu voda godine kao predstavnik Hrvatskog društva za zaštitu voda, a održao je i cijeli niz stručnih i popularnih predavanja za različita društva, ustanove i sl.

Bio je društveno vrlo aktivan od rane mladosti, od izviđača do omladinske i studentske organizacije, a u Trnju je u osamdesetim godinama bio na čelu jedne mjesne zajednice. Od gimnazijskih je dana bio aktivan u sportu kao igrač košarke, rukometa i stolnog tenisa, a potom kao košarkaški trener, sudac i funkcionar. Bio je aktivan u košarkaškoj sudačkoj sekciji Zagreba i Hrvatske te voditelj sveučilišnog natjecanja u košarci.

Potaknuo je rekreacijske aktivnosti koje su prerasle u *Susrete radnika hrvatskog vodnog gospodarstva*. Istaknuo se kao organizator dobrovoljnog davanja krvi, a i sam je dao krv više od 40 puta. Posebno se ponosio doprinosom radu Odbora za pomoć prognanicima i izbjeglicama koji je od 1991. do 1993. djelovao u *Hrvatskim vodama*.

Treba istaknuti i njegov angažman u osnivanju i radu stručnih hidrotehničkih društava od 1977. do danas, gdje je bio

biran u upravna tijela. I nakon umirovljenja surađivao je u časopisima *Hrvatske vode* i *Hrvatska vodoprivreda*.

Za svoj je rad dobio brojna priznanja, a posebno su mu bila draga ona za darivanje krvi i zahvalnica Ureda za prognanike i izbjeglice. Poticao je brojne umjetničke manifestacije. Bio je voditelj zbirke ekoloških plakata (više od 400 primjeraka) pri Hrvatskom društvu za zaštitu voda, ali i voditelj Galerije *Aqua* u *Hrvatskim vodama* u kojoj je održano sedamdesetak izložaba slika, fotografija, karikatura, plakata i stručnih sadržaja. Od 1986. bio je uključen u stvaranje Aleje skulptura na savskom nasipu u Zagrebu. Tamo je tijekom 12 godina postavljeno 11 skulptura vodećih hrvatskih kipara prema izboru pok. Ratka Petrića, kipara. Od 1993. je sudjelovao i u nastajanju galerije skulptura u Jakovlju koja danas broji više od 60 raznovrsnih skulptura.

U mirovini je bio posebno posvećen obitelji, posebno svojim unukama Viti i Steli. Inače su obiteljska druženja s rođacima te s brojnim prijateljima doprinijela iskazivanju njegovih ljudskih vrijednosti i sposobnosti. Nije se nikad pomirio s općom apatijom pa je nastojao u tekstovima i govorima na brojnim skupovima potaknuti rješavanje problema. Glavne su mu teme bile poplave, odlaganje mulja s uređaja za pročišćavanje te obrazovanje mladih radom u prirodi na terenu. Podržavao je mlade stručnjake u pisanju knjiga i sudjelovao u njihovoj javnoj promociji i sugestivnim prikazima u časopisima. Za životni credo prihvatio je jedan stih engleskog pjesnika Johna Donne: "Na golemom brdu, surova i smjela / Istina stoji / I onaj koji je dostigne, zbiti se mora / Mora se zbiti da ode!" Neka uspomena na Luju Vodara ostane u našim srcima, a hvala mu za sve što je učinio za struku te obitelj i prijatelje i za sve zapisano što je ostavio.

R. Karleuša